

paa at bevilge Noget til Sct. Johannes Kirke, saa vilde man ligesom gjøre Noget, som stred imod den tidligere Praxis i Thinget. Jeg troer ogsaa, at dette Forslag foreligger meget ubearbejdet; det er ikke ledtaget af Overflag eller Tegninger, der er kun omtalt, at saadanne have været indsendte til Cultusministeriet og ere der befundne antagelige; men jeg troer ikke, at Finantsudvalget har seet noget dertil. Dersom Thinget gaar ind paa at anbefale dette Forslag, saa er det jo det Samme som at engagere Statskassen til denne Kirkes Fuldsførelse med et Beløb, hvad enten det nu skal ske ved directe Pengetilskud eller kun ved Laan. Jeg troer derfor, at, førend Thinget bandt sig til en anbefaling af Forslaget, idet det anerkjendte, at Sagen var berettiget til at nyde Statskassens Understøttelse, burde det have de samme Oplysninger tilstede, som ellers fordres for Pengebevilninger til Bygningsforetagender, og at der maatte have fundet den samme Undersøgelse Sted fra Thingets Side angaaende de foreløbige Arbejder; men en saadan Oplysning og Undersøgelse mangler aldeles. Det er vistnok unødvendigt, idetmindste antager jeg det, at komme en Kirkebygning tilhjulps, som skal opføres af Kjøbenhavns største Sogn, hvori der jo, som der staaer i Betænkningen, er 40,000 Mennecker; jeg har selv den Tilfikkelse at være en af disse 40,000. Dersom der nu var forsøgt paa at tilveiebringe de til Niemegets Opnaaelse fornødne Midler, og dette havde vist sig at være umuligt, dersom Cultusministeren havde erklæret, at han ikke saae nogen Udvei til at tilveiebringe saadanne Midler, saa troer jeg, at Dieblirket først vilde have været til at begjære en anbefaling for dette Andragende her i Thinget. Den ærede Ordfører hentydede ogsaa paa, at der var særlige Omstændigheder tilstede, som gjorde, at den nye Menighed — man veed jo ikke, hvad det bliver for en Menighed, eller hvad Omfang den skal have, thi ogsaa i dette Stykke er Forslaget aldeles ubearbejdet, — havde alt Krav paa at kommes yderligere tilhjulps, med Hensyn til denne Bygning, af Kjøbenhavns Commune. Det Samme troer jeg, og hvis vi altsaa her foretage Noget ved dette Forslag, der

som vi anbefale det, saa troer jeg, at Kjøbenhavns Commune intet vil gjøre, men vil see, om ikke Cultusministeren og Rigsdagen sørge for den Sag. Dette mener jeg er det Omvendte af hvad der burde skee. Menighederne ere store nok, og Communen er velhavende nok til selv at sørge for de Kirkebygninger, der ere fornødne, og lad den derfor sørge for dem; lad os ikke begynde med at paaføre Statskassen saadanne Udgifter som de her forlangte; det vilde da ikke, formoder jeg, være ret længe, inden der vilde komme lignende Begjæringer fra andre Steder, og mulig fra selve Kjøbenhavn. Er det nemlig ikke meget troligt, at man saa om saa Aar vil sige ude paa Vesterbro: „Vi kunne ikke længere rummes i Frederiksberg Kirke, vi maae selv have en Kirke“, og saa er der nogle Folk, der fatte den Idee at bygge en Kirke? Disse Folk komme strax med en Collect til nogle Enkelte, dernæst udarbejdes der en Tegning og saa begyndes der paa en storartet Bygning, som skal koste mellem 70 og 80,000 Rb.; men, naar man nu har begyndt, saa gaar Bygningsarbejdet pludseligt istaa, fordi de, der have grebet Ideen, ikke have været forsynlige nok til at sikke sig dens Gjennemførelse, og saa kommer man til Statskassen. Dette troer jeg virkelig ikke, at man skal opmuntre Folk til, og det vilde man gjøre ved at gaae ind paa dette Forslag. Man kan ogsaa vente noget Saadant indensfor Voldene. Dersom f. Ex. Nyboders Dvarteer blev stærkere bebygget, end det nu allerede er, saa vilde man kunne sige: Ja, der behøves ogsaa en Kirke, og atter vilde man der kunne finde Anvendelse for en smuk Sum Penge af Statskassen. Man siger vel i Fleertallets Betænkning, at det er nok, naar Cultusministeren understøtter Kirken med et Laan, men jeg formoder, at det Laan, som Cultusministeren saa skulde give Kirken, skal være af offentlige Midler. Jeg troer dog ikke, at man ved en saadan anbefaling kan fritage Cultusministeren for at følge de Lovforrifter, der ere givne om Sikkerheden ved Ublaas af offentlige Midler, og jeg seer derfor ikke, det maa jeg tilstaae, hvad en anbefaling skal nytte, thi jeg troer ikke, forsaavidt der blot tales om et Laan, at nogen Minister vil kunne gjøre et Laan i en saadan